

mare », la retragerea oștilor rusești la nordul fluviului, « voi putea lua măsuri pentru mutarea unui număr considerabil de coloniști ».

În al doilea rînd, bulgarii care au rămas pe malul drept al Dunării trebuiau să se convingă de avantajele emigrării și mai ales de faptul că nu erau siliți să plece în regiuni îndepărtate. În sfîrșit, Kutuzov, care era convins de necesitatea ca bulgarii să plece — mai curînd sau mai tirziu — în sudul Rusiei, a propus lui Karpov alte două mijloace pentru atingerea scopului lor comun. Consilierul trebuia să convingă pe cîțiva oameni mai bătrîni, să-l însoțească la Kerson și să vadă cu ochii lor situația înfloritoare a așezărilor bulgare din sudul Rusiei. O altă soluție era aducerea cîtorva bulgari de la Kerson care să viziteze așezările bulgare din Țara Romînească sau chiar satele de peste Dunăre, pentru a-și convinge conaționalii.

Deocamdată însă majoritatea băjenarilor s-a așezat în primul rînd în toate satele în care se stabiliseră conaționalii lor, veniți mai înainte și în special în 1810. Cei mai mulți au poposit tot în județele de la Dunăre, căutînd să rămînă cît mai aproape de fluviu. O cerere a Divanului Țării Romînești către generalul Stetter, arăta că, «fiind prin cele mai multe sate ale țării sirbi (bulgari) risipiți » era bine să se facă o catagrafie a lor¹. Alte documente îi menționează pe cei din Oltenia, din județele Romanai și Dolj² ca și din celelalte județe³. La fel, în satele din județul Teleorman «ce sînt pe marginea bălții»⁴. Alții îngroașă numărul celor așezați la Zimnicea⁵, pe moșiile învecinate cu acest tîrg, ca și pe moșia Odivoaia ce aparținea spitalului Pantelimon⁶, în satele din județul Vlașca⁷, ca Paraipani⁸, Daia⁹, Flămînda¹⁰ sau chiar la Giurgiu¹¹, pe moșia minăstirii Colțea din satul Lichirești — județul Ialomița¹², ca și în satele Giormănești¹³, Ciocănești și Bogata¹⁴ sau Călărași¹⁵ din acelaș județ, în județul Ilfov, mai ales în satele care aveau deja populație bulgară. Astfel, alături de satul Chirnogi se adaugă acum satul Chirnogii streini, unde «au venit sirbii... de au făcut sat lîngă satul lor»¹⁶. Sau tot pe acea moșie «vreo 70 de familii sirbi băjenari, alătura cu satul Stupinele»¹⁷. De asemenea, la Dudești Cioplea¹⁸ la Chiajna¹⁹ veniți mai ales din părțile Rusciukului sau la Epurești (după cercetări personale). Cei veniți în primăvara anului 1811 ar fi trebuit să se așeze «pe pămînturile necultivate ale proprietarilor

¹ V. A. URECHIA, *op. cit.*, p. 571.

² V. A. URECHIA, *op. cit.*, p. 572 (29 noembrie 1811).

³ *Ibidem*, p. 713, 715; ROMANSKI, *op. cit.*, Doc. Nr. 11.

⁴ V. A. URECHIA, *op. cit.*, p. 688, 717. Vezi și ACAD. R.P.R. Mss. 357, loc. cit.

⁵ ROMANSKI, *op. cit.*, Doc. 6, 7.

⁶ Din iulie 1811, V. A. URECHIA, *op. cit.*, p. 703.

⁷ *Ibidem*, p. 714, 717; ROMANSKI, *op. cit.*, Doc. Nr. 14.

⁸ ARH. ST. BUC., Mss. 66, f. 239.

⁹ *Ibidem*, f. 202.

¹⁰ *Ibidem*, f. 201 v.

¹¹ *Ibidem*, f. 130, 240.

¹² V. A. URECHIA, *op. cit.*, p. 714—715; ROMANSKI, *op. cit.*, Doc. Nr. 8, 9.

¹³ ARH. ST. BUC. Mss. 66, f. 103.

¹⁴ *Ibidem*, f. 126, 212 v.

¹⁵ *Ibidem*, f. 241.

¹⁶ *Ibidem*, f. 211.

¹⁷ *Ibidem*, f. 106.

¹⁸ ROMANSKI, *op. cit.*, p. 350—352.

¹⁹ Z. IUFFU, *În legătură cu sistemul fonetic al graiului bulgar din comuna Chiajna*, în «Romanoslavica», VII, Buc. 1963, p. 148—149.